

18.12.2023

לכבוד חברי קבינט המלחמה – 'חרבות ברזל'**שלום וברכה!**

הננו הח"מ מרבני חב"ד בארץ הקודש להביא בפניכם את **דעתו הנחרצת של הרבי מליובאוויטש** בענייני השעה ובוודאי תמצאו בהם הוראה, השראה וברכה.

הדברים נכתבים לאור שיחותיו לכל אורך השנים ובמיוחד בימי מלחמות ישראל בששת הימים, יום הכיפורים ושלוש הגלילות וכיום הדברים נכוחים שבעתיים.

בהערכה ובברכה להצלחה במשימה הכי חשובה - הגנה על עם ישראל בארץ ישראל ובעולם כולו

1. ארץ ישראל ניתנה על ידי בורא העולם לעם ישראל לעד ולנצח נצחים ואין לאף אחד אחר לטעון שום בעלות על אף חלק ממנה. עלינו לחזור ולשנן זאת באזני העם והעולם כולו שוב ושוב וזאת על-מנת להחדיר בכולם את התודעה שמלחמתנו הינה הצודקת ביותר
2. את המלחמה יש לקיים בנחרצות ובשלמות ולסיימה מהר ככל האפשר - כל עיכוב עולה במחיר דמים ומזמין התנגדויות בינלאומיות נוספות
3. בנושאים ביטחוניים יש לפעול אך ורק על פי שיקולים צבאיים טהורים אין להתחשב בדעות פוליטיות כלשהן.
4. נחישות מול האויב כמו גם אפס סובלנות תמנע אבדות בנפש משני הצדדים
5. אין לסכן חיי חיילים בהגנה על אזרחי האויב
6. את האויב יש להשמיד ולא רק לגרש
7. ללוחמה הבלתי מתחשבת בעולם ובלתי מתפשרת מול שונאינו יש השפעה ישירה ומכרעת על שלומם של היהודים בעולם כולו
8. מול ידידתנו ארה"ב יש לעמוד בתוקף תמידי בכל הקשור לביטחוננו. האמריקאים מעריכים תוקף, יקבלו בהבנה את עמדתנו הבלתי מתפשרת ואף מצדם היו מעוניינים בכך
9. על-מנת למנוע הישנות טבח נוראי שכזה וכן על-מנת להחדיר את המסר לשאר שונאי ישראל בישראל בעולם כולו יש ליישב מחדש את כל השטחים שנתנו לידי האויבים (כיום העולם יבין זאת לאור העובדה שהשטחים שנמסרו הפכו לקן טרור ולא לנוה שלום)
10. על ישראל לשלוט שליטה ביטחונית מלאה בכל האזורים הכבושים

בברכה ל'דידן נצח' - נצחונם הגלוי והמלא של עם ישראל על אויביו הקמים עליו עדי נזכה במהרה לקיום נבואת ישעיהו (ב, ד) 'לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה' בגאולה האמיתית והשלימה.

הרב משה הבלין
 זכר/ג' וזמנים
 ויב' ה' קובב"א ירוסלבסקי

הרחבות מתוך דברי הרבי:

ארץ ישראל – לעם ישראל:

רש"י בראשית א, א: "אמר רבי יצחק: לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ"החודש הזה לכם" (שמות יב, ב), שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית? משום "כח מעשיו הגיד לעמו, לתת להם נחלת גוים". שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם: כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה, ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו". (דברים אלו צוטטו על ידי הרבי באופן קבוע, מאות רבות של פעמים).

ליצור צידוק למלחמה בציבור ובנוער

שיחת הרבי ראש חודש אייר תשל"ה: "ישנם יהודים התמהים: מדוע בכלל להילחם על ארץ ישראל – מי אמר שיש לנו זכות עליה? והלא כל ישיבתנו עליה היא היפך הצדק והיושר, מאחר שהערבים היו בה בתחילה ואנחנו הברחנו אותם משם. יכולים אנחנו לנסוע לחוץ לארץ ולחיות בה חיי מנוחה.

אלו החושבים מחשבות שכאלו – הם "תינוקות שנשבו", כי מעולם לא סיפרו להם על מושג כמו "קדושת ארץ ישראל", ושקדושה זו איננה בגלל שכך הצהיר גוי לפני כך וכך שנים, או בשל התחייבות ל"בית לאומי לעם היהודי". שייכותנו לארץ ישראל תלויה רק בה' האחד והיחיד.

ואילו היו מספרים זאת לבניהם ובנותיהם – הם לא היו מגיעים בטענות ובשאלות מפני מה התיישבו על שטחי הערבים והבריחו אותם, ומדוע דורשים מהם להילחם על קרקע, בשעה שאפשר להחזיר אותה (חס ושלום) לערבים ולצאת למנוחה מחוץ לארץ, "ככל הגויים בית ישראל". ובוודאי שלא היו נותנים יד (בעניין זה) למתנגדי ישראל, רחמנא ליצלן. שאלה שכזו לא יכולה שתישאל אצל מי שחונך על ברכי התורה, על ההכרה הברורה שוזהי הארץ שנתן הקב"ה לאברהם ולזרעו, וממילא, היא שייכת רק לעם ישראל!"

את המלחמה יש לנהל במהירות ובנחרצות:

משיחות חודש תמוז תשמ"ב (מלחמת לבנון הראשונה):

"יש לחתור להשלמת הפעולה בלבנון במהירות רבה, ולעשות 'תל' מכל ריכוזי המחבלים, ולנצל את הזדמנויות הפז אותם **נותן הקב"ה** לבני ישראל, הן מצד ארצות הברית והן מצד המצב בשטח, להשלים את הפעולה במהירות, ובכך לחסוך קרבנות (משני הצדדים!). ותמורת זאת, מחמת פחד ורגשי נחיתות, מבזבזים את הזמן על הבלים, ומחזיקים את אנשי הצבא ומעייפים אותם, ומביאים רח"ל לנפילת קרבנות.

ומובן שאין כל מקום לסברא משונה של עצירת הפעולה באיבה בשל נפילת קרבנות, ה' יקום דמם. ומשל למה הדבר דומה, ל"איש הירא ורך הלבב" שיכנס לחדר ניתוח, ובראותו את טיפות הדם הראשונות יפציר ברופאים לעצור את הניתוח, כי אי אפשר לערוך פעולה כה מסובכת כאשר דמו של החולה ניגר... והנמשל, הוא מצבם הבטחוני של 3 מליון יהודים היושבים בארץ הקודש: משעה שהחלו בניתוח, יש לעשות הכל כדי להשלים אותו, ובהצלחה ובכל התוקף".

שיקולים צבאיים - מכריעים

תמוז תשמ"ב: "במלחמת יום הכיפורים ראו **בחוש**, שהעדפת שיקולים מדיניים ופוליטיים על פני שיקולים צבאיים, הביאה בפועל ממש **לנפילת קרבנות**. ולמרבה הצער, לא למדו מטעות זו, וממשיכים להעדיף שקולים אחרים על פני השיקולים הבטחוניים – שהם, בסופו של דבר, משליכים על חיי החיילים והתושבים!".

כסלו תשמ"ג: "אותם אנשים (גם "דתיים") שהייתה להם יד בהחלטה שלא לערוך גיוס מילואים קודם למלחמת יום כיפור, הולכים ברחוב ופוגשים אלמנות ויתומים שבעליהם ואבותיהם נפלו במלחמה כתוצאה מהליכה אחר שיקולים מדיניים ולא בטחוניים – כלומר, שלולי שיקולים אלו היו אותם נשים נשים נשואות, וילדים שאינם "יתומים" – והדבר כמו לא נוגע לליבם כלל, כאשר הם ממשיכים באותה דרך!".

פורים תשל"ח: "ההלכה מורה כי בכל ענייני פיקוח נפש מוכרחים לשאול **רופא**, משום שהוא המומחה לעניין זה. ובוודאי שאין לשאול את מנהל "בית הרופאים", משום שאצל המנהל קיימים חשבונות אחרים, והוא עלול לחשב שמוטב לוותר על חייו של חולה אחד בשביל להציל בהמשך חיים של אחרים. ואולם, על פי דין, הרי גם אם היה החשבון אמיתי ומבוסס (דבר שאיננו ברור לחלוטין), הרי **אסור** לערוך חשבונות כאלו, בשעה שעל הפרק עומדת **סכנת חיים**.

וכך גם בענייננו. כשמדובר אודות 'פיקוח נפש', אין מקום לשום שיקולים אחרים, אלא לשיקולים צבאיים, כלומר, לשיקולים שמבטחים את מירב הביטחון בפועל!

וכאשר שואלים את איש הצבא לדעתו, יש לברר אצלו: האם אתה אומר זאת בראייתך כאיש **צבא**, או שאתה אומר זאת בשל טעמים **אחרים**? ומעשה שהיה באיש צבא שטען שצריך "להחזיר" שטח גדול, וכששאלו אותו ענה, שאף שמנקודת מבט צבאית מסירת השטח היא

סכנה, הרי סכנה זו היא כדאית תמורת סיכוי לשלום אמיתי. ומובן, שאין מקום לחשבון כזה בראיה בטחונית".

עמידה בתוקף מעוררת כבוד בקרב האומות:

חול המועד סוכות תשמ"א: "לפי הלכה (שו"ע סי' שכט), אל מול אומות העולם יש לעמוד בתוקף, והכוונה איננה רק לתוקף נפשי ורוחני, אלא גם לתוקף גשמי, "כלי זין". אלא שתוקף זה איננו "כוחי ועוצם ידי", אלא תוקף השואב מכוחה ועוצמתה של התורה. רק על ידי עמידה בתוקף שכזה ניתן להגיע ליעוד של "ונתתי שלום בארץ".

ולא רק בארץ, אלא ליראת כבוד מאומות העולם כולם, "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, ויראו ממך". כאשר אומות העולם רואים שבני ישראל עומדים בתוקף, כולל גם תוקף צבאי, כשאת כוחם הם שואבים מהאמונה בה', הרי "בגדול זרועך" – "ידמו כאבן", הם נרתעים מלפגוע ולהזיק ח"ו לארץ או ליושביה".

אל מול ארה"ב:

י"ג תשרי תשמ"ג: ביחס לטענה המפורסמת לפיה בשל היותנו בזמן הגלות אנו צריכים להחשב עם דעתם של אומות הועלם, משום שאנו תלויים בסיוע שלהם, יש לזכור כי דווקא עמידה בתוקף הנדרש (על פי תורה) מעוררת כבוד והערכה בקרב האומות.

וכפי שראו בפועל - שכאשר בני-ישראל עמדו בתוקף המתאים, קיבלו את כל הסיוע הדרוש מאומות-העולם; ולעומת זאת - כאשר לא עמדו בתוקף, ונכנעו ללחצים שונים, הנה כאשר הגיע זמן של סכנה והיו זקוקים לסיוע - היו זקוקים להתווכח ולהתדיין על כל צעד ושעל, וגם לאחרי-זה - לפעמים פעלו, לפעמים פעלו רק למחצה, ולפעמים - אפילו פחות ממחצה, ובבזיונות....

שיחה עם מזכיר הממשלה, אליקים רובינשטיין, חשוון תש"נ:

הפתרון למצב המדיני הוא ההיפך ממה שנהגו בעבר, כי בעבר אחזו הממשלות בקו שצריך לוותר - ולא רק על משהו אלא על עניינים

עקרוניים - ובעבורם יקבלו משהו. וזהו היפך טבעה של ארה"ב. ארה"ב נוסדה על ידי עמידה חזקה על כך שאי אפשר לוותר על דברים חיוניים, ולמרות שאנגליה צעקה וצרפת היתה נגדם, וכל העולם היה אז נגד ארה"ב - הרי מכיוון שנקטו קו זה הצליחו ומצליחים עד היום.. כשמתחילים בויתורים - כבר אי אפשר למצוא את הנקודה שעליה אין לוותר..

שמחת תורה תשמ"ב: בושינגטון לא האמינו שהיהודים אכן יתנו שטחים לגויים שסביבם! באופן רשמי הם אמנם לחצו על כך, אבל לחץ זה היה רק כדי 'לישא חן' וכו', בעוד שהם העריכו ואף קיוו שבני ישראל, עם חכם ונבון, לא יתנהגו באופן כזה... וכאשר נכנעים ללחץ שלהם, הרי 'מכריחים' אותם ללחוץ יותר, לחץ גורר לחץ, בעוד שעמידה איתנה הייתה משיגה תוצאות אחרות לחלוטין!

שליטה בטחונית מלאה בכל הגבולות

עשרה בטבת תשל"ח: הלכה פסוקה בשולחן ערוך, שיש למנוע בכל דרך, ואפילו בשבת, מצב של נכרים הצרים על עיירות ישראל, אפילו אם אין להם כרגע כוונות מלחמתיות, "שלא תהא הארץ נוחה להיכבש בפניהם". בארץ ישראל המצב הוא כיום **שכל עיר** היא "עיר הסמוכה לספר", וכל שטח הסמוך לגבול שאין בו שליטה בטחונית, הרי הוא מאפשר "נוחה הארץ להיכבש בפניהם", רחמנא ליצלן!!

ישוב כל הגבולות

מוצאי שבת נשא תשל"ח: החשיבות בישוב גבולה המזרחי של ארץ ישראל **איננה** בשל קדושת הארץ, אלא בגלל הנחיצות שלו לחייהם של בני ישראל ("כל המציל נפש מישראל כאילו קיים עולם מלא", וכאן מדובר על העם היושב בציון כולו!). משום שרק על ידי התיישבות שכזו יש אפשרות להגן באופן מלא על הגבול. ועוד ועיקר: בהתיישבות שכזו, כאשר היא נעשית באופן רשמי על-ידי הממשלה, יש אמירה ברורה כלפי העולם כולו, שישראל איננה מוכנה לפשרות בכל הנוגע להגנה על הגבולות ועל חיי התושבים!

כיום כבר רואים שהשלוש איננו יציב!

י"ח אלול תשמ"א: מחמת שרואים בפועל שה'שלוש' כולו איננו יציב ואיננו בעל ערך, הרי "יפה שעה אחת קודם", לחסוך כאבי ראש ובלבולים מיותרים, ולטעון שביטול של חלק ממנו – מהווה ביטול מוחלט, וגם השטחים שפוננו צריכים לחזור לשליטתנו.